

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Pavly Polednové a soudců Mgr. Kláry Hronové a JUDr. Zuzany Sváčkové ve věci

oprávněné: **XENEX, s.r.o.**
zahraniční osoba registrovaná pod č. 36416291
sídlem Pri Rajčianke 8913/25, 010 01 Žilina, Slovenská republika
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Poliakem
sídlem Pribinova 10, 811 09 Bratislava, Slovenská republika

proti
povinné: **Monarflex s.r.o.**
zahraniční osoba registrovaná pod č. 35953411
sídlem Továrenská 1, 943 03 Štúrovo, Slovenská republika
zastoupená advokátem JUDr. Robertem Pelikánem, Ph.D.
sídlem Pernerova 691/42, 186 00 Praha 8

pro 3 442 006,79 EUR s příslušenstvím, o návrhu povinné na odklad exekuce
k odvolání povinné proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. března 2026,
č. j. 49 EXE 4931/2025-75

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh povinné na odklad exekuce doručený soudnímu exekutorovi dne 4. 3. 2026.
2. Soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb, byl pověřením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 5. 1. 2026, č. j. 49 EXE 4931/2025-58, pověřen vedením exekuce podle vykonatelného exekučního titulu – notářského zápisu č. N 1205/2025, 0 Nz 35389/2025, N CRLs 36068/2025, sepsaného dne 13. 8. 2025 JUDr. Tomášem Trelou, notářem se sídlem v Bratislavě, a to pro uspokojení pohledávky ve výši 3 442 006,79 EUR Kč s příslušenstvím.
3. Povinná podáním ze dne 19. 2. 2026, soudnímu exekutorovi doručeným dne 4. 3. 2026, navrhla odklad exekuce podle § 54 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, (dále jen „ex. řád“) ve spojení s § 266 odst. 2 a § 268 odst. 1 písm. b) a h) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (dále jen „o.s.ř.“), s tím, že má za to, že existují důvody, pro které lze očekávat zastavení exekuce. Povinná v této souvislosti poukázala na řízení vedené na Slovensku u Okresního soudu v Žilině pod sp. zn. 38 Cb/2/2026, zahájené na návrh povinné dne 2. 1. 2026, jehož předmětem je určení existence a výši dluhu, který je v tomto exekučním řízení vymáhán. Předpokládá vydání rozhodnutí slovenského soudu, kterým bude určeno, že dluh neexistuje, nebo bude určen v jiném rozsahu, než je vymáhán. Uvedla, že v důsledku rozhodnutí v tomto řízení se tak stane exekuční titul neúčinným a exekuce bude zastavena dle § 268 odst. 1 písm. b) o.s.ř. Povinná dále doplnila, že je proti ní rovněž vedeno slovenské exekuční řízení vymáhající tentýž nárok, v němž podala povinná návrh na zastavení exekuce. Z hlediska efektivity a hospodárnosti by dle povinné bylo vhodné, aby totožné otázky nerozhodovaly tři různé soudy ve svou jurisdikcích. Povinná má

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Prchalová.

rovněž za to, že oprávněná nemá hmotněprávní nárok, který v této exekuci vymáhá, a proto by měla být exekuce zastavena jako nepřipustná dle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. Dle povinné v posuzovaném případě vymáhaná povinnost nevznikla a vzniknout nemohla. V této souvislosti povinná poukázala na návrh na zastavení exekuce podaný v exekučním řízení vedeném na Slovensku, přičemž shrnula, že vymáhaný nárok představuje úplatu za odvoz a likvidaci PE odpadu, údajně vzniklý ze Smlouvy o poskytnutí služby uzavřené mezi účastníky dne 9. 7. 2025. Nárok oprávněné na zaplacení úplaty za likvidaci odpadu dle smlouvy však nevznikl, neboť oprávněná likvidaci předmětného odpadu nezajistila. Povinná zpochybňuje také množství údajně odvezeného odpadu. Konečně existuje dle povinné řada okolností, jež vzbuzují důvodné pochybnosti o samotném exekučním titulu, jenž podepsal jednatel ve flagrantním rozporu s interními pravidly stanovujícími limity jednání za společnost.

4. Soudní exekutor návrhu povinné na odklad exekuce nevyhověl a věc předložil dne 11. 3. 2026 k rozhodnutí soudu prvního stupně jako soudu exekučnímu.
5. Soud prvního stupně s poukazem na § 52 odst. 1 a § 54 odst. 1 a 11 ex. řád ve spojení s § 266 odst. 2 a § 268 odst. 1 písm. b) a h) o.s.ř., dále s přihlédnutím k § 323 odst. 1 věta první zákona č. 513/1991 Zb., obchodný zákoník, posoudil návrh povinné na odklad exekuce jako nedůvodný. V první řadě zdůraznil, že povinná návrh na zastavení exekuce v dané exekuční věci nepodala. Návrh byl podán pouze v rámci exekučního řízení vedeného na Slovensku, proto s podáním tohoto návrhu nelze spojovat odkladný účinek ve smyslu § 46 odst. 6 ex. řádu. Bylo-li dále povinnou poukazováno na žalobu na určení existence dluhu a jeho rozsahu, podanou na Slovensku, dle soudu prvního stupně podání takové žaloby samo o sobě důvod pro odklad exekuce nezakládá. Soud prvního stupně, aniž by předjímal výsledek řízení o této žalobě, doplnil, že i pokud by slovenský soud této žalobě v plném rozsahu vyhověl, tak určení existence dluhu v povinnou požadované výši, tzn. přiznání nároku tak, jak se jej povinná domáhá, ještě nesvědčí o neplatnosti či nevykonatelnosti exekučního titulu. Soud prvního stupně taktéž neshledal v existenci exekučního titulu takové okolnosti, které by snad byly v rozporu se základními principy právního státu a které by zakládaly nepřipustnost vedení exekuce ve smyslu § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. Poukázal na tu skutečnost, že povinná v rámci exekučního titulu uznala předmětný závazek v dané výši, dále s tím, že v předmětném notářském zápisu je výslovně uvedeno, že oprávněná službu ze smlouvy ze dne 9. 7. 2025 poskytla. Soud prvního stupně dále s přihlédnutím k judikatuře Nejvyššího soudu a Ústavního soudu zdůraznil, že v exekučním řízení soud není oprávněn až na výjimky přezkoumávat věcnou správnost exekučního titulu. Soud prvního stupně rovněž zmínil formulaci povinnou podané žaloby na určení, kdy je žalována existence dluhu pouze v nižší výši. Mimořádné okolnosti pro zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. ve spojení s § 52 odst. 1 ex. řádu tak ani z tohoto pohledu nedovodil. Soud prvního stupně tedy uzavřel, že neshledal žádný důvod, pro který by se jevilo pravděpodobné zastavení exekuce ve smyslu § 268 odst. 1 o.s.ř. Návrh povinné na odklad exekuce jako nedůvodný proto zamítl.
6. Proti usnesení soudu prvního stupně podala povinná včasné odvolání, a to s přihlédnutím k § 205 odst. 2 písm. b), d), e) a g) o.s.ř. Namítala, že v napadeném usnesení se soud prvního stupně zčásti vůbec nevypořádal s argumentací povinné a zčásti rozhodl na základě závěrů, které jsou v příkrém rozporu s konstantní judikaturou Nejvyššího soudu. Dle povinné soud prvního stupně dále nesprávně zjistil skutkový stav, neboť v napadeném usnesení uvedl, že povinná podala návrh na zastavení exekuce pouze na Slovensku. Povinná však i v této exekuční věci podala souběžně návrh na odklad i návrh na zastavení exekuce. Z uvedených důvodů je tak zřejmé, že soud prvního stupně zjevně návrh povinné na zastavení řízení ani nečetl a nezabýval se k tomuto návrhu přiloženými důkazy. V souvislosti s řízením vedeným na Slovensku na základě žaloby o určení existence dluhu povinná uvedla, že pokud by slovenské soudy pravomocně určily, že vymáhaný dluh neexistuje, bylo by soudem závazně a nezměnitelně stanoveno, že oprávněná

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Prchalová.

nemá na vymáhané plnění podle hmotného práva nárok. Povinná poukázala na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 267/2000 a i další judikaturu Nejvyššího soudu, a to s tím, že v takovém případě by byl dán důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř., a to i ex offio. Dodala rovněž, že takové rozhodnutí slovenského soudu by bylo též důvodem pro zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. b) o.s.ř., neboť neúčinnost rozhodnutí či jiného exekučního titulu podle tohoto ustanovení znamená, že exekuční titul sice po formální stránce zůstává stále platný, ale je nezpůsobilým podkladem pro vymáhání jím uložené povinnosti. Povinná dále nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, dle kterého není soud prvního stupně údajně oprávněn přezkoumávat věcnou správnost exekučního titulu. Soud prvního stupně dle ní zohlednil nepřiléhavou judikaturu Nejvyššího soudu. Povinná zdůraznila, že exekučním titulem je v daném případě notářský zápis se svolením, který však sám o sobě oprávněné nezakládá právní důvod pro přijetí vymáhaného plnění. Poukázala na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 267/2000, a to s tím, že soud prvního soudu proto musí přezkoumat, zda opravdu existuje hmotněprávní skutečnost, na jejíž existenci notářský zápis odkazuje, a zda skutečně vedla ke vzniku dluhu, který je exekuvován. V případě, že tento nárok neexistuje, je soud prvního stupně povinen exekuční řízení z tohoto důvodu zastavit. Povinná má dále za to, že pokud se soud prvního stupně vyjadřuje k důvodům zastavení exekuce, je jeho hodnocení jednak nesprávné, a jednak předčasné, neboť tyto důvody budou posuzovány až v rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce. Povinná konečně akcentovala hlediska efektivity a hospodárnosti, kdy by dle ní bylo vhodné, aby totožné otázky nerozhodovaly souběžně tři různé soudy ve dvou jurisdikcích. V této souvislosti rovněž zmínila, že veškeré otázky stran existence závazku, jeho obsahu, včasnosti a řádnosti plnění a další se řídí slovenským právem, přičemž řízení na Slovensku byla zahájena dříve než exekuční řízení v České republice. Závěrem povinná navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že se návrhu na odklad vyhovuje, popřípadě aby napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

7. Oprávněná se k podanému odvolání nevyjádřila.
8. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 52 odst. 1 ex. řádu ve spojení s § 212 a § 212a o.s.ř., aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání povinné není důvodné.
9. Podle § 52 odst. 1 ex. řádu nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřené ustanovení občanského soudního řádu.
10. Podle § 54 odst. 11 ex. řádu i bez návrhu může exekuční soud nebo exekutor odložit provedení exekuce, lze-li očekávat, že exekuce bude zastavena.
11. Podle § 266 odst. 1 věta první o.s.ř. na návrh může soud odložit provedení výkonu rozhodnutí, jestliže se povinný bez své viny ocitl přechodně v takovém postavení, že by neprodlený výkon rozhodnutí mohl mít pro něho nebo pro příslušníky jeho rodiny zvláště nepříznivé následky a oprávněný by nebyl odkladem výkonu rozhodnutí vážně poškozen. Podle odst. 2 uvedeného ustanovení i bez návrhu povinného může soud odložit provedení výkonu rozhodnutí, lze-li očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven (§ 268).
12. Odklad exekuce je stav řízení, v němž exekuční soud a exekutor posečká v provádění exekuce, a nečiní tedy úkony, které by vedly bezprostředně k vynucení povinnosti povinného, přičemž dosud provedené úkony nejsou zásadně dotčeny. Smyslem tohoto institutu je předcházení nepříznivým a často i neodčinitelným následkům pro povinného, způsobeným bezodkladným provedením exekuce. Reaguje se tak jednak na přechodné osobní, ekonomické a sociální mimořádné a nepříznivé důsledky exekuce na povinného a jeho rodinu, jednak na možnou

a přechodnou nejistotu, zda bude exekuci možno provést, respektive zda ji nebude nutno zastavit (srovnej Kasíková, M. a kol., Exekuční řád, komentář, 4. vydání, C. H. BECK, 2017, str. 377).

13. V projednávané věci navrhla povinná, aby provedení exekuce bylo odloženo, neboť je pravděpodobné, že exekuce bude zastavena. V této souvislosti poukazovala na řízení vedené u Okresního soudu v Žilině pod sp. zn. 38 Cb/2/2026, kdy má za to, že v důsledku rozhodnutí v tomto řízení lze očekávat, že exekuční titul se stane neúčinným. Povinná dále uvedla, že oprávněná nemá hmotněprávní nárok, který v této exekuci vymáhá. Soud prvního stupně však žádný důvod, pro který by se jevilo pravděpodobné zastavení exekuce ve smyslu § 268 odst. 1 o.s.ř. neshledal. Odvolací soud se závěrem soudu prvního stupně v uvedeném směru, respektive s tím, že v daném případě není dán důvod pro odklad exekuce dle § 266 odst. 2 o.s.ř. a § 54 odst. 11 ex. řádu, souhlasí. Při posuzování důvodnosti povinnou podaného návrhu na odklad exekuce je třeba vzít v úvahu, že v řízení o návrhu na odklad exekuce není dán prostor pro provádění dokazování v takovém rozsahu jako v řízení o návrhu na zastavení exekuce. Pokud tedy nejsou povinnou v souvislosti s návrhem na odklad exekuce náležitě doloženy konkrétní skutečnosti, ze kterých by bylo možné spolehlivě usuzovat, že lze s vysokou mírou pravděpodobnosti a v dohledné době očekávat zastavení exekuce, nemůže být návrh na odklad exekuce důvodný.
14. V intencích dané věci je třeba uvést, že byť povinná zahájila nalézací řízení, ve kterém sporuje daný exekuční titul, výsledek takového řízení je v tuto chvíli zcela nejistý a ryze spekulativní. Odvolací soud má ve shodě se soudem prvního stupně za to, že podání žaloby na určení existence dluhu a jeho rozsahu nemůže samo o sobě být důvodem pro odklad exekuce. Uvedený závěr pak plně koresponduje s ustálenou judikaturou týkající se dalších návrhů s potenciálním budoucím dopadem na exekuční titul, jako např. návrh na obnovu řízení, dovolání, ústavní stížnost či žaloba pro zmatečnost (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2002, sp. zn. 20 Cdo 29/2001, potažmo usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 5. 2005, sp. zn. 12 Co 664/2004). Odvolací soud rovněž přisvědčuje soudu prvního stupně v jeho poukazu na předmětný exekuční titul – notářský zápis ze dne 13. 8. 2025, sp. zn. N 1205/2025, v jehož rámci povinná výslovně stvrdila, že služba ze Smlouvy o poskytnutí služby ze dne 9. 7. 2025 spočívající v nakládce, odvozu/převozu a zabezpečení likvidace PE odpadu byla oprávněnou poskytnuta, dále s tím, že celková výše pohledávky, kterou je povinna z tohoto důvodu oprávněně zaplatit, činí 4 149 267,63 EUR. Nelze ani přehlédnout, že povinná v rámci notářského zápisu tento svůj závazek co do důvodu a výše uznala, a dále souhlasila, že aby daný notářský zápis byl vykonatelným a exekučním titulem. Odvolací soud poté stejně jako soud prvního stupně neshledal žádné okolnosti, které by svědčily závěru o absenci potřebných formálních a věcných náležitostí takto předloženého exekučního titulu.
15. Odvolací soud má za správný i závěr soudu prvního stupně, dle kterého v exekučním řízení není soud zásadně, až na výjimky plynoucí ze soudem prvního stupně přílehavě citované judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího soudu, oprávněn přezkoumávat věcnou správnost exekučního titulu. Odvolací argumentace povinné, že soud je povinen přezkoumat, zda existuje hmotněprávní skutečnost, na jejíž existenci notářský zápis odkazuje, a zda tato skutečně vedla ke vzniku exekučního dluhu, pak může být významná v řízení o návrhu na zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 6. 2009, sp. zn. Cdo 2910/2007), v řízení o návrhu na odklad exekuce však neobstojí, neboť jak již bylo uvedeno shora, při rozhodování o návrhu na odklad exekuce není dán prostor pro provádění dokazování, v takovém rozsahu jako v řízení o návrhu na zastavení exekuce. Z tvrzení povinné a z průběhu řízení přitom neplynou žádné konkrétní skutečnosti, které by opodstatňovaly závěr, že povinnou tvrzený důvod zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. je s vysokou mírou pravděpodobnosti naplněn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Prchalová.

16. Poukazovala-li povinná na možný budoucí vznik bezdůvodného obohacení, nejedná se dle odvolacího soudu o námitku případnou. Nálezací řízení vedené u Okresního soudu v Žilině je teprve v samotném počátku, přičemž není zřejmé, kdy, a především, s jakým výsledkem lze jeho skončení očekávat. Skutečnosti uváděné povinnou v tomto ohledu již z tohoto důvodu nemohou být pro rozhodnutí v dané věci jakkoli relevantní.
17. Odvolací soud konečně uvádí, že byť lze přisvědčit povinné v její námitce o souběžně podaném návrhu na zastavení řízení (z obsahu spisu se podává, že tento návrh byl povinnou doručen soudnímu exekutorovi ve stejný den jako posuzovaný návrh na odklad exekuce; soudu prvního stupně byl však předložen soudním exekutorem až dne 22. 4. 2026), tato skutečnost na správnosti přijatých závěrů soudu prvního stupně ničeho nemění.
18. Lze tedy uzavřít, že povinnou nebyly tvrzeny a doloženy takové konkrétní skutečnosti, ze kterých by bylo možné spolehlivě usuzovat, že s vysokou mírou pravděpodobnosti a v dohledné době je na místě očekávat zastavení exekuce. Za tohoto stavu nejsou naplněny zákonné důvody pro odklad exekuce, a soud prvního stupně proto nepochybil, pokud návrhu povinné na odklad exekuce nevyhověl. Odvolací soud proto podle § 219 o.s.ř. usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil.
19. O nákladech odvolacího řízení úspěšné oprávněné soud nerozhodoval, neboť dle § 88 ex. řádu náklady exekuce a náklady oprávněné určuje soudní exekutor.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. d/ o.s.ř.).

Praha 6. května 2026

Mgr. Pavla Polednová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Prchalová.